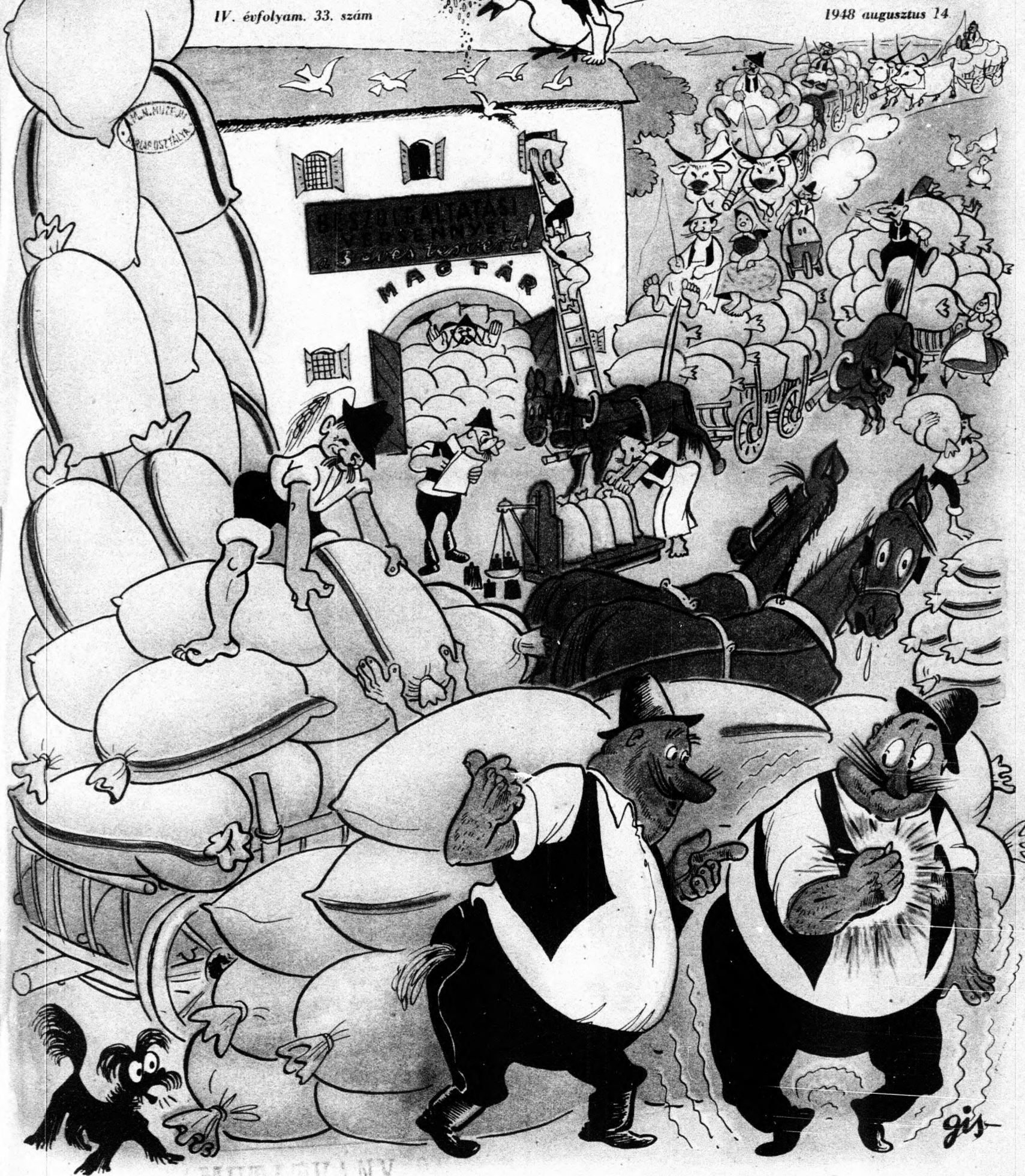

Akinek inge, vegye magára! Ujabb 50 ingyertes névsora!

Ludas Matyi

IV. évfolyam. 33. szám

1948 augusztus 14.

MUTATVANY

70 fillér

— Hát maga csak ezt az egy szemet szolgáltatja be Zsiros komám!?

— Igen. Mert a termésem jó részét el tudtam dugni valahogy, de most úgy megvágok ijedve, hogy ez a zabszem nem fér sehova!

gis

JELLINEK

Szvicsek és a felesége alszanak. Egyszerre csak Szvicsek felordít álmában:

— Borzasztó... segítség... rettenetes...
 — Mi az, — kérdi feljévedve Szvicseknek és felrizza álmából a férjét — mi történt?
 — Rémes álmom volt, — mondja egész testében reszkette Szvicsek — azt álmodtam, hogy Jellineket elgázolta egy teherautó...
 — Jellinek... Jellinek... Ki az a Jellinek?
 — Te nem ismered, — feleli Szvicsek. — En is csak most álmomban ismerkedtem meg vele.

Akinek nem inge...

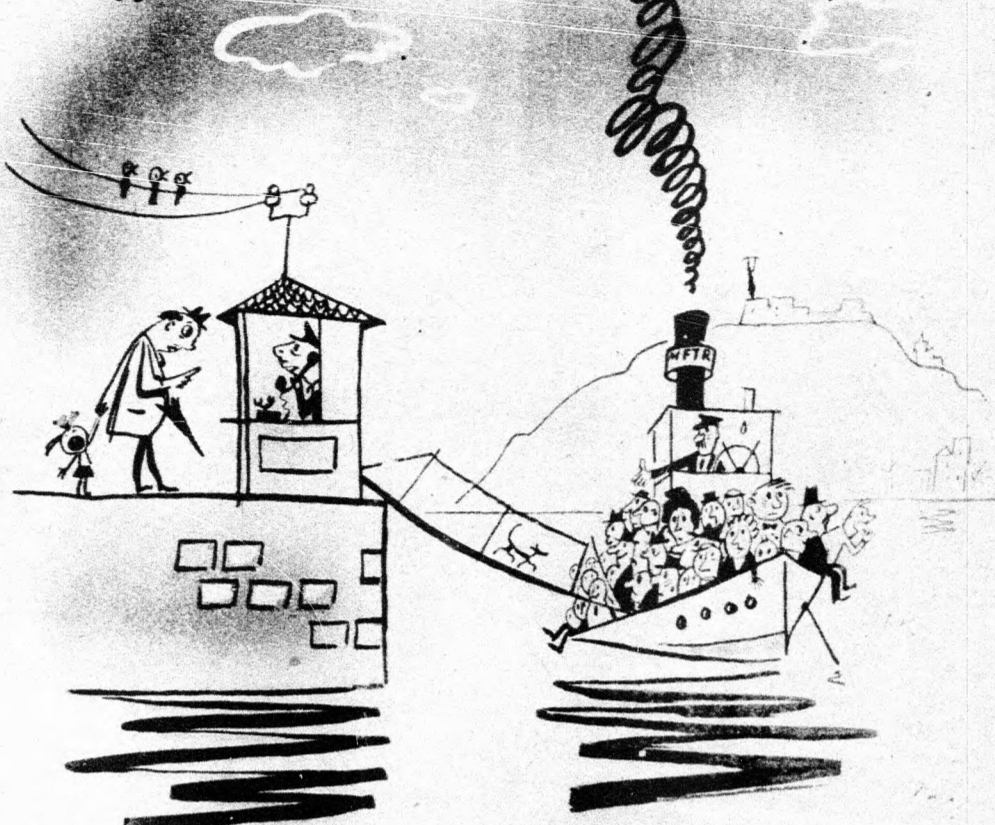
Krapuskék a periferián lakik, éjjel koromsötét van az utcájukban. Már alig ház méternyire van a házuktól, amikor egyszerűen csak a sötétben irratatosan polonvágják. Körülbé, persze nem láthatja a tettest, mérgezően beleordít hát a koromsötét éjbe:
 — Valakit a feje egyen meg!!

A tizenkettőről van szó

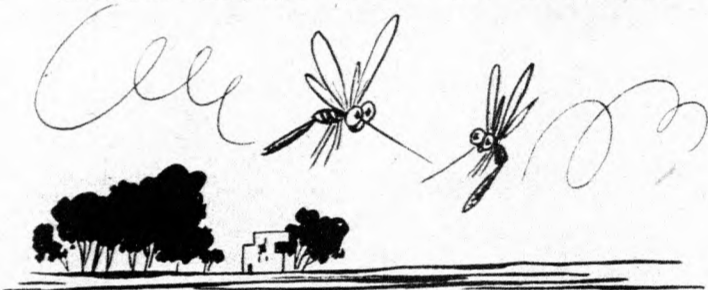
A gyógyszerész: atud Czabáknak egy üveg palikaszert:
 — Ha hazaér vegyen be rögtön egy kávéska-mákkal, de előzőleg jól rázza fel.
 — Teljesen felesleges, hogy felrázzam. Ugy-e elég lesz, gyógyszerész úr, ha untábuszon megyek haza.

Ahogyan Uncle Samuka a dunai forgalmat elképzelte

— Mondja kérem, mikor indul a propeller Budára?
 — Várni kell kérem, mert mr. Marshall nincs otthon. Ő adja meg az átkelési engedélyt.

LOVAGIAS ÜGY A RÓMAIN

Első szunyog a második szunyoghoz: Meghalsz, nyomorult! A nő az enyém, én láttam meg először.

A boltos meglekette a dinnyéi és mintha csak ő termelte volna, olyan büszkén mutatta felém sötétpiros, kásás, fekete-magú belét. Már nyultam is örömmel utána, hogy átvegyem, amikor hátulról valaki befogta a kezemet.

— Megörült?! Kolerát akar kapni ettől a töktől?
 Havlicsek Ede állott mögöttem, véres arcfejezéssel.
 — Látszik, hogy itt nőtt fel a pesti aszfalton — folytatta megvetéssel. — Nem ismeri a fajdinnyét és képes megvenni egy ilyen elfajzott tökkeveréket.
 — Kérem, ez a dinnye nincs elfajva — szólt közbe sértődötten a kereskedő.
 — Erdekelt féllel nem vitatkozom — jelentette ki Havlicsek e élye en és ismét hozzám fordult: — Tudja, úgy

Havlicsek a dinnyeszakértő

ismerem a dinnyét, mint a saját fejemet... Árvai gyerek vagyok én, ha nem tudná...
 — Az mit jelent? — kérdeztem, mert Havlicsekrol sok mindent tudtam eddig, csak éppen azt nem, hogy árvai gyerek.
 — Ott nőttem fel Arvában, a nemes görögdiannyék földjén... Vagy maga nem is hallott még az árvai fajdinnyéről?
 — Eddig még csak a hevesi dinnyéről hallottam — vallottam be szégyenkezve.
 Havlicsek Ede fölényesen legyintett: — Heves megye meg Árva megye az kettőtől Na, de nem akarok itt mezőgazdasági előadást tartani magának, a fontos az, hogy legalább most az egyszer igazi jó dinnyét vigyen haza. Majd én választok magának.
 Nem mondom, nem

vetekedett a legjobb lefőzési ételé.
 — Nem értem — mondtam leverten.
 Havlicsek Ede választotta ki, ő pedig csak ért a dinnyéhez.
 — Egy — mondta gúnyosan a feleségem. — Ha annyit eszed lenne, mint egy második c'emistának, akkor tudnád, hogy ott fent Arvában, a hegyek közt egy kis zaban és málnán kívül egyéb nem terem meg.
 Elvém az, hogy a feleségével ne vitatkozzék az ember, bármennyire is igazán legyen. Nem feletem hát semmit, hanem mentem vissza gyorsan a fűszereshez.
 — Adja csak ide azt a dinnyét, amit az előbb meglekelt — szóltam.
 — Nem lehet vigyorgott a boltos, azt elvitte a Havlicsek úr.
 He es Fe-úr

Ludas Matyi panaszládája

A Nagykörút kivételével mindenütt az úttest szélén futnak a villamosok. Hejyezzék át a síneket a Körúton is az úttest szélére.
 Repce Ottmár.
 Hathónapi távollét után érkeztem vissza Budapestre. Megdöbbenéssel tapasztaltam, hogy a zugió halál-sorompó eltűnt a helyéről. Azonnali vizsgálatot kérek! Tuzok Flórián.

A strandokon és utcán a férfiak szemtelenül molesztálják a nőket. Csak engem nem molesztál senki. Nem lehetne ezen a téren is igazságosabbá tenni a javak elosztását?
 Bagya Malvin Dög-utca 13.
 Egy álló-ti bérház tetejéről téglát esett a fejemre. A téglát darabokra törött. Ki kellene nyomozni, melyik téglagyár állít elő ilyen gyengeműségű téglát.
 Grün Eduárd.
 A kisvárdai parkokban nem működnek a szökőkutak.
 Több zalegerszegi tisztelő.

SIÓKFOKRÓL JELENTIK

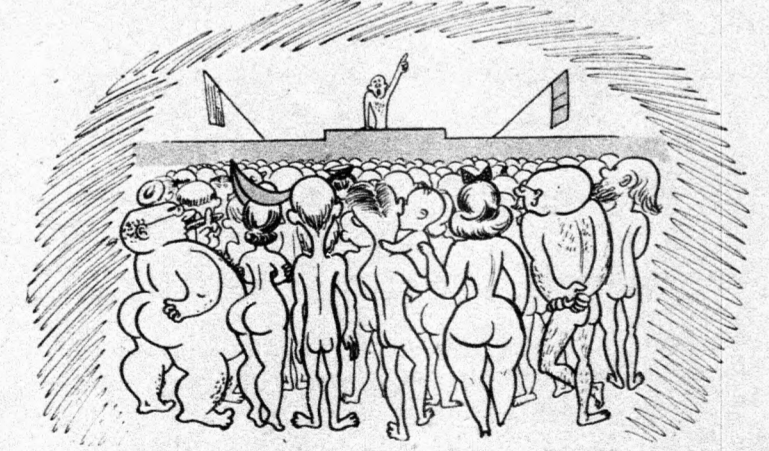
Gugyerák a hétvégét lenn tölti feleségével Siókfokon. Este a táncnál lekérlik feleségét és egyedül marad Szvicsekkel.
 — Ne haragudj Teofil, de be kell vallanom, hogy hétközben elcsábítottam a feleségedet — mondja bünbánóan Szvicsek.
 — A, te csak ugratsz — feleli rohögve Gugyerák.
 — Hát ezt honnan veszed? — kérői vissza Szvicsek.
 — Mert ma már te vagy az ötödik, aki ugyanezt mondja.

Aprók egymás között

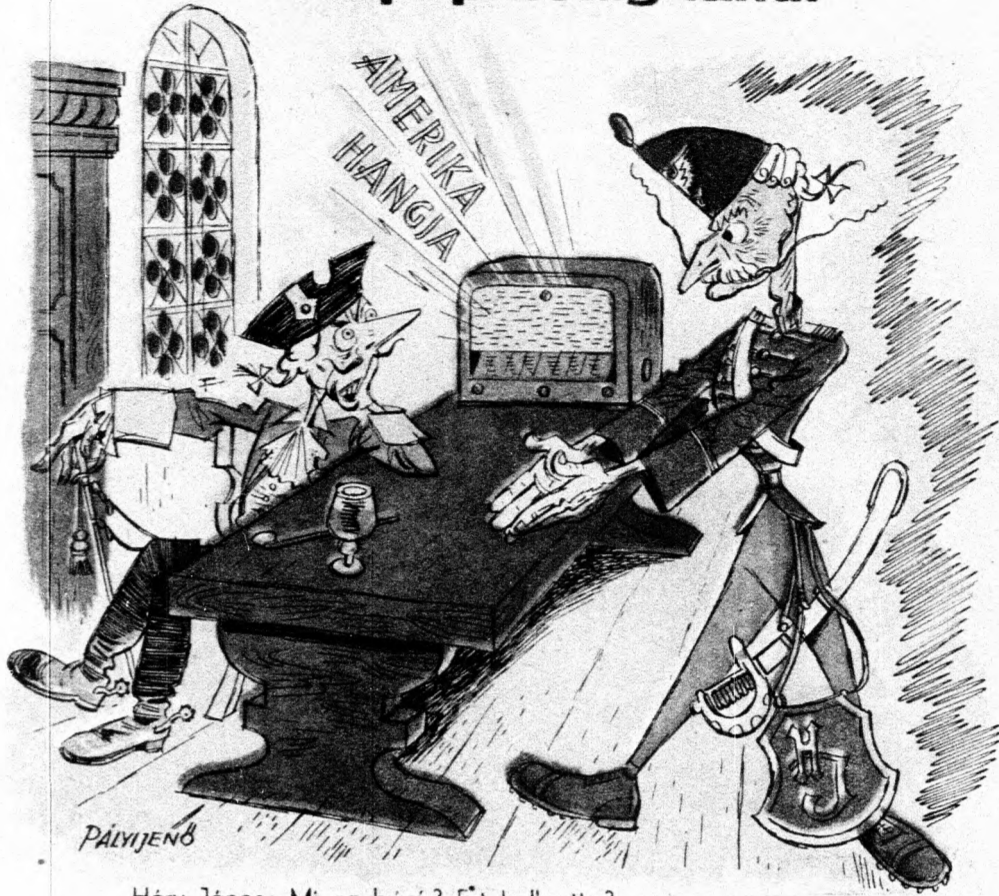
A legifjabbak üdvözlik a Szakszervezeti Tanács új főtítkarát és biztosítják arról, hogy náluk is mindig apró voít a főtítkár.

Az amerikai nudista kongresszus

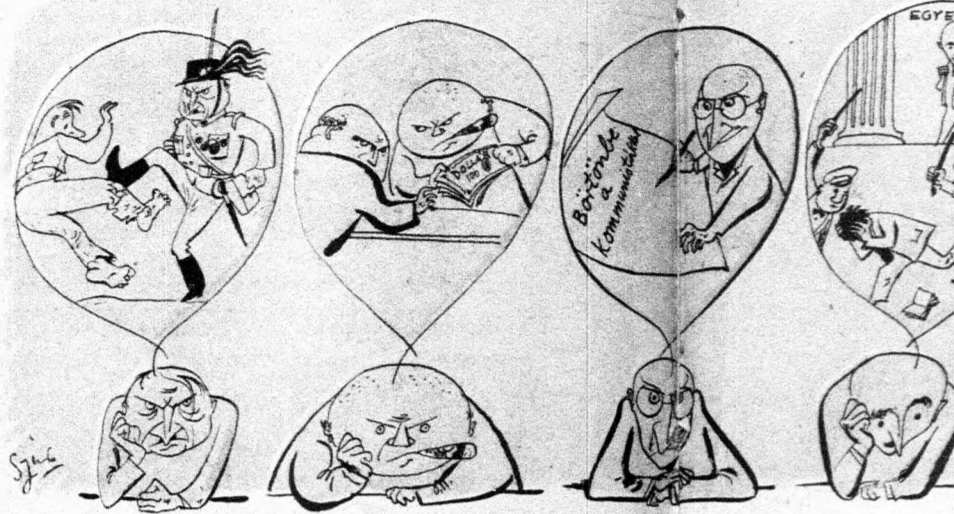
igy néz ki hátúró. Akarja látni a nudistákat előlről?? Tizenhat éven felüliek lapozzanak és meglátnak a következő oldalon.

Jó pap hollig tanul

Háry János: Mi az báró? Ezt hallgatja?
Báró Münchhausen: Na hallja, Hárykám? Ettől csak tanulhatunk.

Ki milyennek akarja a demok

Volt csendő:
Fő a rend!

Volt tőzsdés:
Legyen szabad a rísz-
tességes kereskedelem.

Volt újsárhoz:
Legyen szabad a véle-
ménynyilvánítás.

Volt tanár:
Követelem az
szabadságát.

Császár és koldus

A Bajcsy-Zsilinszky körút egyik textil-császárának üzletébe beállt a délutáni órákban egy öreg koldus és alamizsnát kér.
— Micsoda szemtelenség ez! — mordul rá a textilcsászár — maga már délelőtt is itt volt és kapott tíz fillért. Egy hét mulva újra eljöhét, de addig be ne merje ide tenni a lábát!
— Egy hét mulva? — mondja kézegyintve a koldus. — Mit tudom én, hogy mi lesz magával egy hét mulva!...

A fiatal író
hogy a kér elhet
— Mi baja
— Szívizom
— Az nem
szerre — hiszen
valami más baja
— Nem a s
A humorista
megfordult.
— Egyet el
kritikusunk szív

A Képes Fürttyűlő leleplezi:

A gyilkos PLOMBA

A berlini kancellária árkádjai alatt egy cetlire feljegyezve találta egyik lapkihordónk Falkendreck vezéreztetésnek, a Rajnánál harcos XII. páncélgránátos hadosztály parancsnokának hihetetlen történetét.

A végzet mozgásba jön

1944. augusztus 22-én a Fűhrer titkos kémjelentést kapott arról, hogy Kurt Falkendreck vezéreztetés már hónapok óta fel-alá sétál a Rajna partján és onnan kiabálja a tulsó oldalra, hogy: „Eisenbowerrrel szeretnék beszélni! Elment a kedvem az egész háborútól!”

A Fűhrer bizalma ekkor megingott a vezéreztetésben és magához hívatta Himmlert, akivel átbeszéltek a helyzetet és úgy döntöttek, hogy Falkendrecket el kell valahogyan távolítani, mert megbízhatatlan.
— De mit csináljunk? —

szólt Himmler. — Ha megölünk egy embert, akkor az vőgötrányt jelentene. Megírják a lapok...

— Ravaszak leszünk apuskám! — így a Fűhrer. — Nem fognak rájönni semmire...

Es a két öreg sokáig susmogott.

Plombahalál

Pár napra rá Hitler egy kedves levélben vacsorára hívta meg Falkendrecket, aki el is jött. A vacsora végén azonban különlegesen edzettéjű diókat szolgáltak fel a Gestapokopók, úgy-hogy Falkendreck, aki a fogaival próbálta őket feltörni, egyszerre csak feislkoltott, mert kitért egy foga.

Hitler összenézett Himmlerrel, mert így volt kitervezve a dolog. Tovább minden a Fűhrer tervei szerint alakult.

A fogorvos, aki Falkendrecket kezelte, Himmler

bizalmasa volt és rosszminőségű koronát tett a fogára, úgyhogy az két hét múlva felszakadt és a plombába rejtett sókristályok Falkendreck szervezetébe kerültek. A sótól a vezéreztetés megszomjazott és vizet kért a szakácsrójától. A szakácsnő azonban Himmler bizalmasa volt és előre lehűtött vizet adott Falkendrecknek, mire az tüdőgyulladást kapott és ágyának dőlt. Az ápolónővér azonban Himmler bizalmasa volt és szalmiák-szeszel átítatott priznicet rakott a vezéreztetésre, úgyhogy a kór a veséjére húzódott, mire kórházba kellett szállítani, ahol már várta őt egy orvosnak maszkírozott Gestapo-spici és a kórházban kalapácsal szétverte Falkendreck fejét.

A Fűhrer pedig adhatta a megépettet.

Hangversenyszazon az Állatkertben

— Miért költözik a sógorához páváné?
— Képzeld, beutaltak hozzám társbérletbe egy filharmónikus zenekart, de olyan ricsajt csinálnak, hogy nem lehet kibírni.

Jarka híradó

Hőhulám mindenütt.

Mint világszerte kiküldött tudósítónk jelenti, az egész világon rettenetes hőség dühöng, pedig aki mérges, annak nincs igaza. Az Eszaki sarkon minusz harminchat fokot mértek árnyékban, az eszkimók úgy védekeznek a hőség ellen, hogy shortban és trikóban járnak, és pedig beleülnek a hóba. Minőségileg augusztus hó bizonyult legjobbnak, mert az 31 napos, úgyhogy a legtöbbben ebbe ülnek.

A Szaharában meg se tudták mérni, hány fok van árnyékban, mert nem találtak sehol árnyéket. A sivatag és más szorakozóhelyek zsúfolva vannak vadállatokkal, akik jégbe-hűtött karavánokat fogyasztanak.

Pesten az egyik hentesüzletben 5 kíló borjúhúst mértek árnyékban.

Jó helyezést ért el a francia staféta.

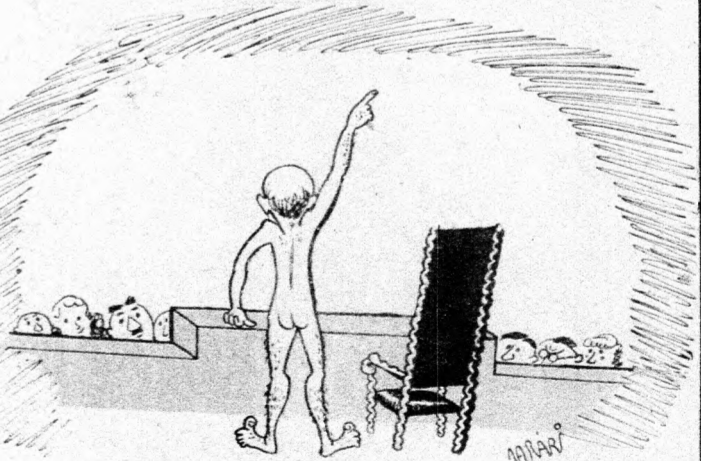
Mint Párisból jelentik a Blum-Reynaud-Schuman-Marie összeállítású együttes a négyszer száz méteres hazaárlási stafétát rekordidő alatt nyerte. Főleg

Blum ideje volt kitűnő, még starthoz se állt és már eladta Franciaországot az amerikaiaknak.

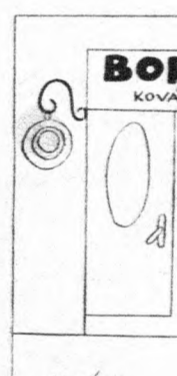
Két évet kapott egy érekción.

Szigeti József prépost-plébános, aki a hároméves gabona eldugási tervet hat hét alatt hajította végre, kétévi ingyennüvelést kapott. Inmár nem frázis többé a jelszó, hogy a Markó-utca a reakció, míg a multban nép ellenségei csak a legtrikább esetekben részesülhettek a baldachios prics és az üdítő togház-levégo áldásaiban.

Előlről

így néz ki az amerikai nudista kongresszus

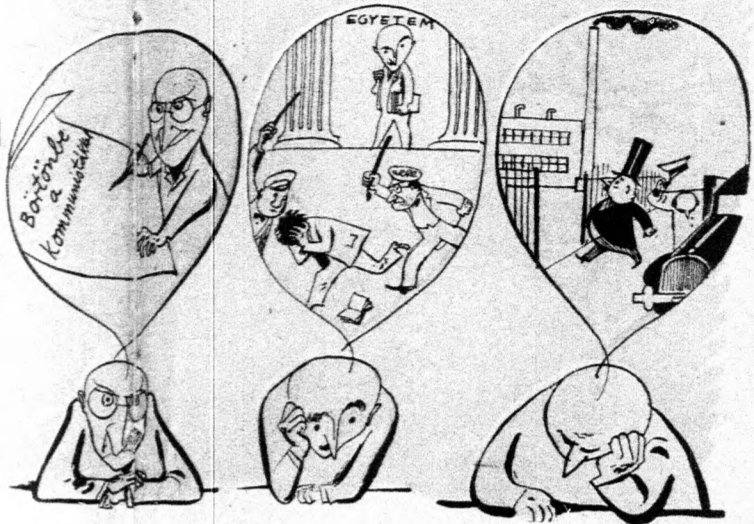

BO...
KOVA...
L...
EL...
DEL...

ZOLT...
Primer Presid...
bllica de Hung...
ció delando a...
dominio

... akarja a demokráciát

Volt újsáíró: Legyen szabó a véleménynyilvánítás.
 Volt tanár: Követelm: az oktatás szabadságát.
 Volt gyáros: Egyenlő jogok, egyenlő kötelességek.

A kritikus szíve

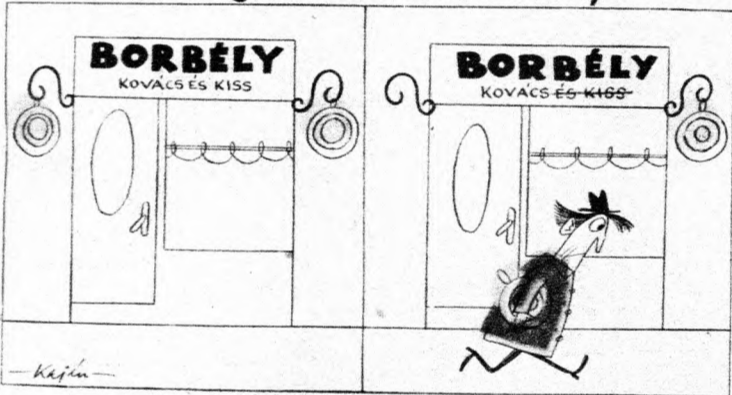
A fiatal írókból álló társaságban elterjedt a hír, hogy a kérlelhetetlen és büszke kritikus beteg.
 — Mi baja van?
 — Szívizomgyulladás.
 — Az nem lehet, — kiáltottak fel többen egyszerre — hiszen nincs ennek az embernek szíve! Talán valami más baja lehet...
 — Nem a szívévé van baj!
 A humorista, aki eddig csendben hallgatott, most megfordult.
 — Egyet el tudok képzelni, — mondta — hogy kritikusunk szívének sztráuszógyulladása van...

Ime bizonyág Isten előtt!

Amerikai újsáíró: Szóval mégsem szüntek meg a kukoricánapok Budapesten.

Megszűnt a társasviszony

felszámolják az üzletet

La Esfera
 EL DIARIO NACIONAL
 DEL PUEBLO Y PARA EL PUEBLO VENEZOLANO

ZOLTAN TILDY
 Primer Presidente de la República de Hungría, quien renunció delando a los comunistas el dominio de su país.

A spanyol szöveg fordítása:
TILDY ZOLTAN,
 a magyar köztársaság első elnöke, aki kommunista nyomásra lemondott az ország vezetéséről.

Ez a kép a La Esfera című cseracsi lapban jelent meg. Egy oltani olvasónk küldte el nekünk. «En Tildyt — írja olvasónk — sokkal soványabb embernek ismertem. Ha most ilyen kütünő kondícióban van, nem igaz az, hogy otthon nincs mit enni. (Az itteni lepök írják ezt.)»

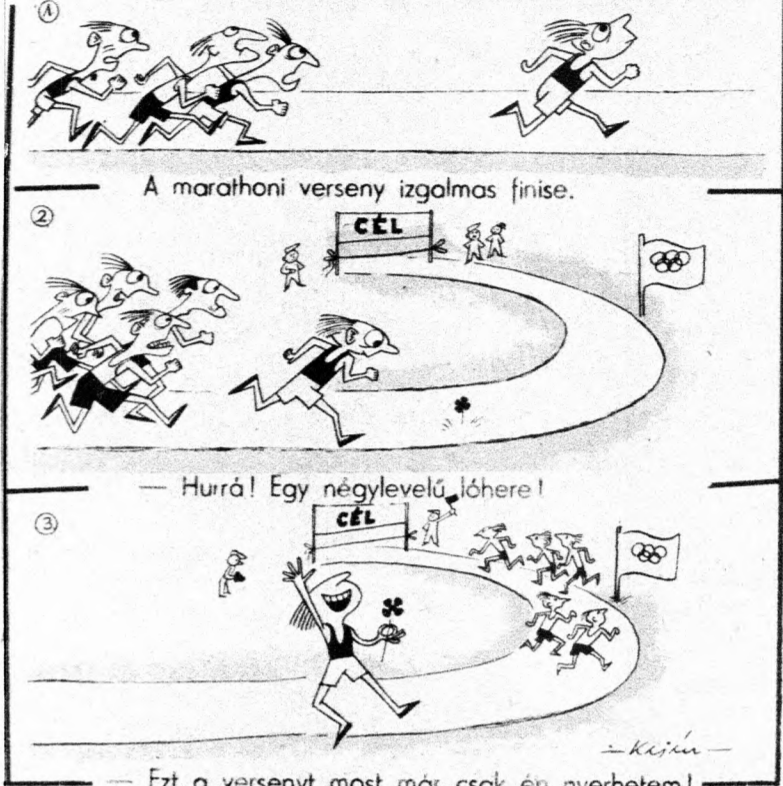
Üdvözljük venezuelai lapírtársunkat, amely képen és szövegben ilyen imponálóan ragaszkodik az igazsághoz.

... rettenetesen izgalmas a küzdelem hölgyeim és uraim, Padló Géza, a magyar birkózó mér jó régóta harcol azért, hogy a magyar zászlót, a magyar színeket, itten na győzelemre sikerüljön neki vezérelni. Igen, az ellenfele a török Ahmenaj próbálkozik valamivel, ahogy innen látom letéperni, legyűrni, leszorítani akarja a magyar fiút, erőteljesen csinálja a dolgokat, de Padló Géza sem hagyja magát, az ő célja — ahogy innen látom — az, hogy a törököt végülis legyőzze, leszorítsa, megadásra kényszerítse. Most a török a lábával vacokol, meg Padló fejét macerálja jurszán, mire Padló behajlíja a térdét. A bírós most mond valamit, pedig én nem látom semmi szabálytalanságot, érdekes, most a két birkózó felkel, az egyik meg a hátára fekszik és kezével felnyomja a testét, úgyhogy most olyan alakja van — ahogy innen látom — mint egy vasúti töltésnek vagy hidnak. Igen, így áll most a magyar fiú vasúti töltésben, de a török orvul ráront, Padló nyakával akar valamit, ahogy innen látom kétségkívül szándékai vannak, most erőlködnek mind a ketten, nagyon szépen erőlködnek hölgyeim és uraim, erős ember mind a két fiú, birkózók, de most mintha a török versenyzőnek jobban menne a dolgok, pompásan jaltoz állítja a pompás magyar fiút, nagyon erős ez a török, sajnos nagyon erős és érti a dolgait, ahogy innen látom, hiába küzd a mi Padló Géza kétségbeesetten, a töröknek sikerül a saját hátára fekkadni és két vállával emberfeletti erővel a földhöz nyomta magát... Padló Padlókám, ne hagyd magad, Ahmenaj már a földön fekszik, te meg csak bámsz a levegőbe, te hülye, de nem, a bírós int, igen, ahogy innen látom a versenyzők felkelnek, érdekes, a zsürielnök mond valamit ahogy innen hallom, Padló Géza tussal meggyerte a mérközést...! Hurrá! Hurrá! Pompás volt ez az újabb magyar győzelem, bár én tuss nem láttam sehol, az öltözőkben van egy pár jó hideg tuss, de itt, mondom nem vettem észre, mindegy, az a fontos, hogy Padló Géza végig faldényben, megérdemelten győzött a francia Matsuan ellen...

Nem tudják megcsókolni Micike, mert úgy lesültél, hogy nem találom a szádat a sötétben.

A szerencsés olimpikon

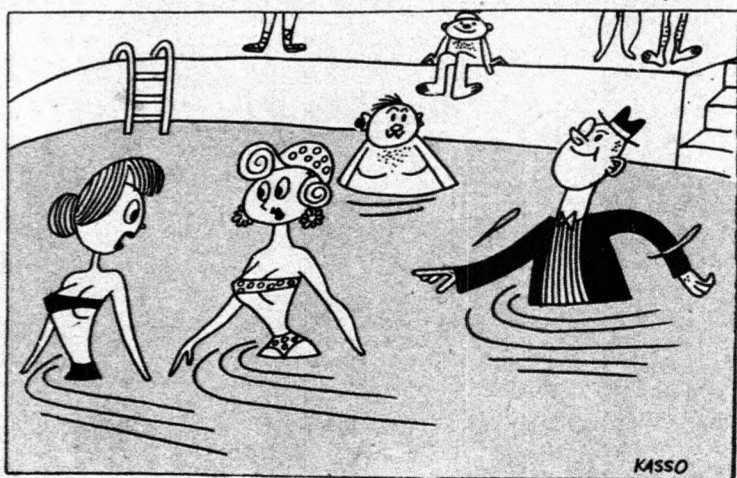

— Ezt a versenyt most már csak én nyerhetem!

Illusztráció egy híres vershez

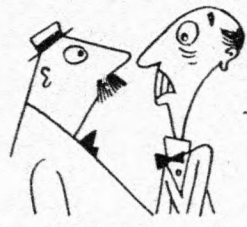

A szerelem nem ismer akadályt

— Kérlek, ez a szemtelen fráter már a Rákóczi-tértől követ bennünket!

Mai gyerekek

— Maga meg szokta verni a gyereket?
— Soha. Kivéve önvédelemből.

Én, te, ő

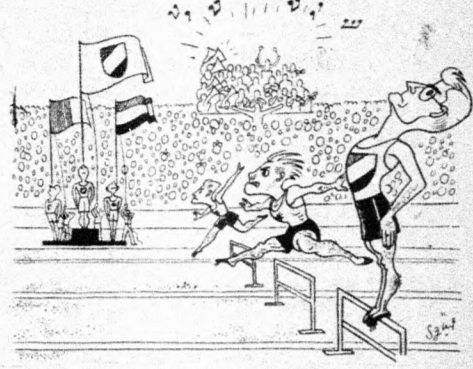
— Mit vettél az unokaöcsédnek nászajándékkul?
— Ot üveg tokaji aszút, de el ne árulj neki!
— Aha, meglepetés!
— Nem, de időközben megittam.

Reménytelen eset

Gyurikára rákiabál a mamája:
— Csak azt szeretném, ha az apád egyszer itthon lenne és látná, milyen komisz vagy, amikor nincs itthon.

Legény a gáton

A londoni olimpiáson, a 400 méteres gátfutás döntőjében nem történt meg az az érdekes eset, hogy Kotkot, a kitünő dán gátfutó pár lépéssel a cél előtt kénytelen volt a gáton vigyázni, mert éppen egy honfitársának győzelmét hirdették ki és a zenekar a dán himnuszot játszotta.

Nehéz olimpikonnak lenni Londonban...

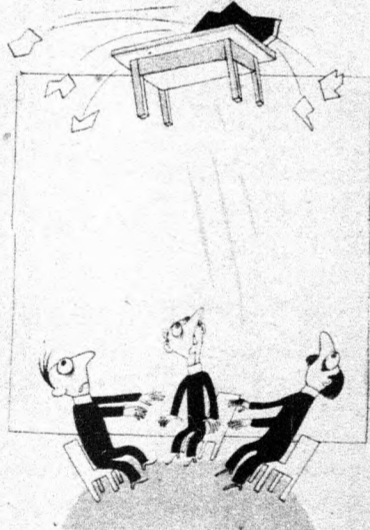
— Most nincs itt a trénerem, rendelnék egy pohár whiskyt.
— Na és miért nem rendelsz?
— Mert nem tudom, hogy mondják angolul azt, hogy whisky.

Gombaszazon

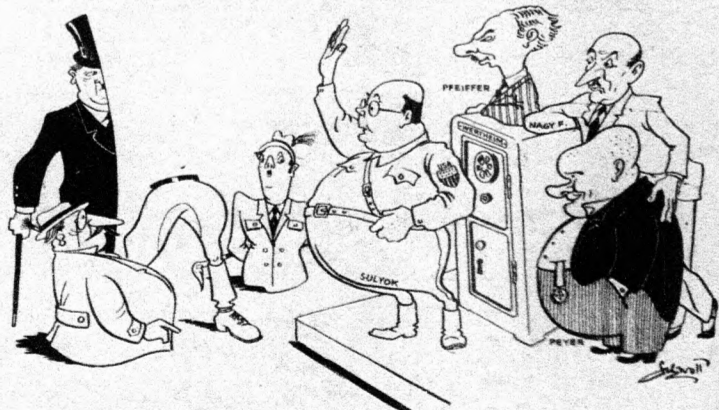
— Vigyázzon, mérges!
— Mit vigyázzak? Nem akarom én megenni, eladásra viszem.

Izgalom a szeanszon

— A fene egve meg, pedig mondtam ennek a XIV. Lajosnak, hogy ez nem nehéz tögyfaasztal, hanem alumíniumbútor.

Sulyok lett volna a Führer

Sulyok: Félfasztiák kiméljenek!

Az idén Gabócán töltött badszágomat egy édes kis y az erdő mel kilométernyire lebbi helyőrség ha eső esett, a tunk vágyva a Egy alkalom íelután esett megdöbbenve hogy vacsorára mit adni kis c Már azon vo levágunk egy amikor Klári sége) hírtelen Gyereke

paprikást fog rázni! Frissen az erdőbe és h szakajtó gombádig bedurrant hértba!

Feleségem be szakajtóba és Atkigyóztunk a 5svényeken, vikerültük a li ölést és átv gunkat a téné

— Hopp! — Jósánk és let rosfedelű gomb lambomba a a finom. Jegye hogy a pirosé mindig jó, cs alakú, zölésin ges...!

Nemsokára é egy pirosgom azonban csak így szolt: — Na, gyors Mérgeggombal lla csapadékot tod — mülatot sznú, kehely bára — ez a p godtan megfözi Klári...

Összenéztem gemmel, homlo gígsimitotta a ges fuvallata. — Kítöl tanu ket a szabályoi deztem Jóskaát fölényesen neve

— Senkítöl — véreben van Megérzem, ho gomba mérges. kifogástalan... Nem bizal inkább csak é letörtem egy d fogástafanból, lila lett a kezze teni kezdtem — Ne üvöltö tatott meg. — gomba, amelyik dékot ad, de Bizzátok rám. Rábíztuk, de alkalmával tele én látható isz

A legn
Németország között — a legnagobb e

Gombát szedtünk

Az idén Hörömpöly-Gabócán töltöttem a szabadságomat. Jóskaéknál, egy édes kis villában, kint az erdő mellett, másfél kilométernyire a legközelebbi helyőrségtől és így, ha eső esett, akkor el voltunk vágyva a külvilágtól. Egy alkalommal egész télen esett az eső és megdöbbenve tapasztaltuk, hogy vacsorára nem tudunk mit adni kis családunknak. Már azon voltunk, hogy levágunk egy tehenet, amikor Klári (Jóska felesége) hirtelen felkiáltott: — Gyerekek! Gomba-

paprikást fogunk vacsoráznunk! Frissen ugorjatok ki az erdőbe és hozzatok egy szakajtó gombát én meg addig bedurrantok a sparthiba! Feleségem belekarolt egy szakajtóba és elindultunk. Elkigyóztunk a titkos erdei ösvényeken, szerencsésen vikerültük a liánok halálos ölelését és átvágtuk magunkat a tehéntrágyán is. — Hopp! — kiáltott fel Jóska és letört egy piroslelű gombát. — Galambgomba a javából! Ez a finom. Jegyezték meg, hogy a piroslelű gomba mindig jó, csak a kehelyalakú, zömszínű a mérges...!

Nemsokára én is találtam egy piroslelűt. Jóska azonban csak ránézett és így szólt:

— Na, gyorsan eldobni! Mérgező! Töréskor lila csapadékot ad...! Látd — mutatott egy zöldszínű, kehelyalakú gombára — ez a jó! Ezt nyugodtan megfőzheti majd a Klári...

Osszenéztem a feleségemmel, homlokunkat végigsimította a félelem jeges fuvallata.

— Kijött tanultad te ezeket a szabályokat? — kérdeztem Jóskaétól, mire ő fölényesen nevetett.

— Senkiül — felelte — véremlen van az ilyen. Megérzem, hogy melyik gomba mérges. Ez például kifogástalan...!

Nem bizalmatlanságból inkább csak életösztönből letörtem egy darabot a kifogástalanból, mire csupa lila lett a kezem és üvölténi kezdtem Jóskaéval.

— Ne üvölt! — nyugtatott meg. — Ez olyan gomba, amelyik lila csapadékot ad, de mégis jó! Bizátok rám...!

Rábiztunk, de hazatértünk alkalmával feleségem meg én látható iszonyat néz-

tünk a teli szakajtóba, ahonnan gombák, mint apró halálfejek vigyorogtak felénk, sőt az egyik tisztán hátrahátrá odasúgta nekem: „Szerencsétlen! Jóska nem ért hozzá! Kinokkinjával fogsz elpusztulni, hühi!”

Amíg Klári a gombát főzte, e vonult előttem fiataliságom, könnyelmű férfikorom és a feleségem, aki halálsápadtan odasúgta nekem:

— Te én nem eszem meg...!

— Muszáj! — sószegettem vissza. — Nem sérthetjük meg Jóskaét...!

Klári kis idő múlva örömteljes mosollyal behozta a gombagyűlést, tányérunkra tálalta az izes táplálékot, majd közölte, hogy ő nem eszik belőle, mert az orvosa eltöltötte a paprikás ételektől.

A hajszolt menyét megkínzott tekintetével nézünk össze a feleségemmel, nem nyúlunk az ételhez, mire Jóska szemreányon megkérdezte:

— Na, mi az? Mire vártok...?!

Es hogy példát adjon nekünk, jókorát harapott a kenyérből. Mi csak hallgatunk és bámultunk a tányérunkra. A feszültséget szinte vágni lehetett.

— Ha félték — mondta Jóska mélységesen megsértődve — akkor ne egyétek!

Villámra tüzet az egyik mérgezőt és a szájhoz emeltem. Láttam, hogy mindenki kimeredt szemmel, félegzetvisszafojtva léleg. A hideg veríték ártott ki a homlokomon és

kihullott a villa a kezemből.

— Bocssátsatok meg — suttogtam rekedtem. — Fiatal vagyok, előttem az élet.

Feleségem már alig pihegett. Jóska arcából kiszökött a vér, megvetően végigmért bennünket, egy szó sem szólt, csak a tányérunkra söpörte az összes gombát és a halálos csendben jóízűen mind megette.

Egyelőre Jóska rosszul lett, görcsösen megmerevedett, úgyhogy én azonnal kibicikliztem az éjszakába és elhoztam a legközelebbi orvost, aki Jóskaét megvizsgálta és megállapította, hogy valamilyen embertelen félelem következtében ideiglenes idegbenulást szenvedett.

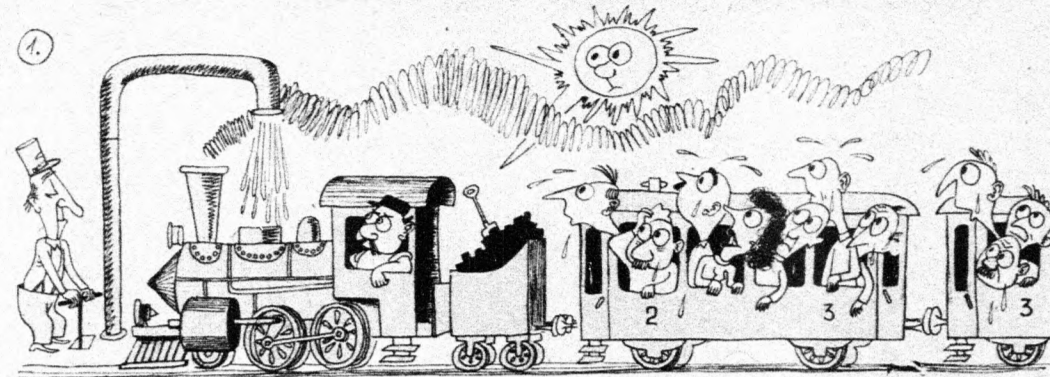
Kishorát Ferenc

A legnagyobb egyetértés van

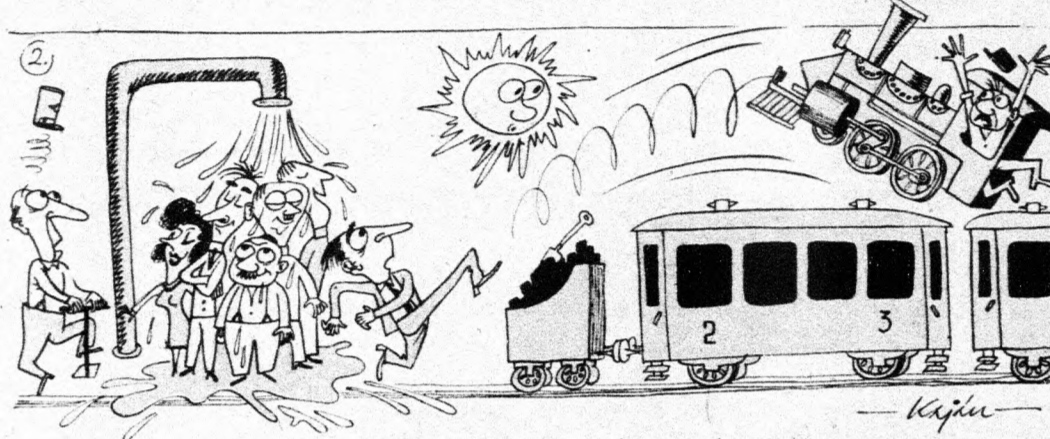

Németország amerikai és francia megszállói között — a nyugati sajtó szerint. Képzünk ezt a legnagyobb egyetértést a tetőfokán ábrázolja.

Előbb az ember és csak aztán a gép!

Mozdonyvezető: Gyorsan egy kis vizet a mozdonyba!

Utasok: A francba ezzel a mozdonyval!

Biztos, ami biztos...

A kocsmáros súg valamit a pincérnek, mire az odalép Szvicsek Elekhez és így szól:

— Most már olcsóbban számítjuk az italokat, de a főnök úr kéri, hogy tessék előre fizetni.

— Miért? — kérdi felháborodva Szvicsek.

— Mert azt tetszett mondani a tulajnak, hogy feleljeni tetszett hozzánk jönni.

Az egri nő

— Ugyan Musztafa, ne ostromljoni!

Ludas Matyi azt üzeni

D. Géza és Sz. Jenő. Az olimpiai alvóversenyről írt humoreszajfók sok helyen mulatságos, de egészben véve sajnos meg nem üti meg mértékünket. Szívélyes üdvözlét.

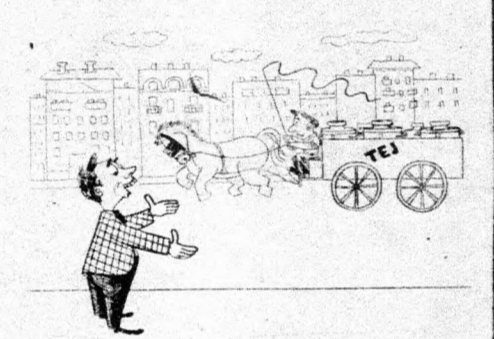
Miskolc olvasók. A nekünk megküldött rajz bizonyára szellemes és mulatságos. Mi azonban csak általános érdekességű rajzoknak és cikkeknek tudunk

helyet szorítani. Ezért közlésétől sajnos el kell tekintünk.

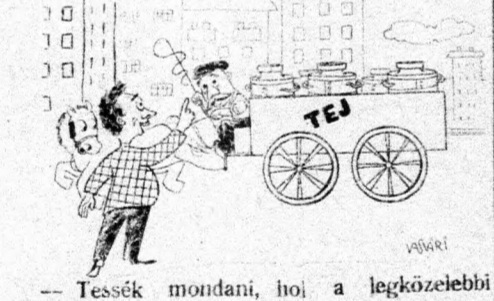
Cirkuszrajongó. Néze meg a Fővárosi Nagycirkusz rágyogó augusztusi műsorát.

Magyar Nap. Olvastuk cikküket arról, hogy vándorminiszteriumok szervezéséről tanakodnak az illetékes körök. De kérem, ez már ki van találva! A földművelésügyi minisztérium jórésze például most néhány hete az ügyészségre vándorolt.

Ujból megjelentek az utcai tejeskocsik és olcsóbb lett a bor

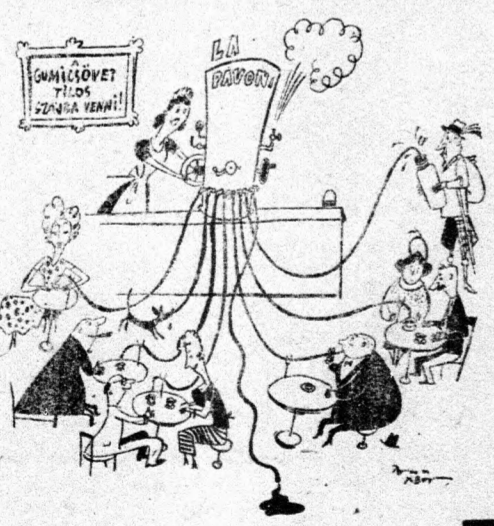

— Isteneim! Tejeskocsi a pesti aszfalten!

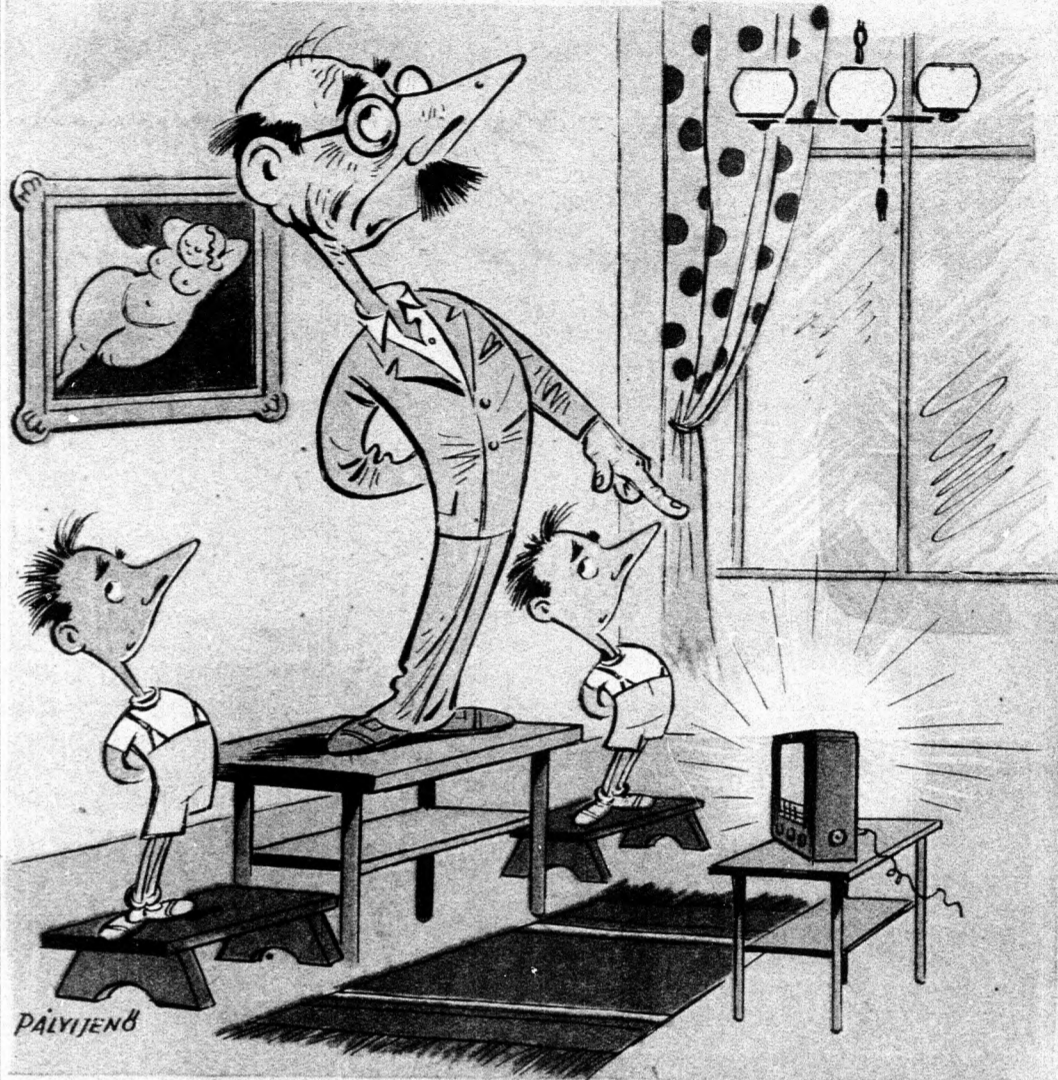

— Tessék mondani, hoi a legközelebbi kocsmá?

Az eszpresszó hároméves terve

Pesti polgár büszkesége

Ezzel a vacak kis készülékkel már öt olimpiai bajnokságot fogtam!

Haj, sajtó sajtó!

A Kis Ujság augusztus 10-iki számában „Sirandólok figyelem” címmel valaki cikket írt arról, hogy a turisták és vadevezősök milyen illetlen, udvaratlan, nyers modorban beszélnek embertársaikról. Az illemre oktató cikkíró a végén ezt írja: „Fürdőruhában esetleg minden tehén teke, azaz pardon minden nő egyforma” stb., stb.

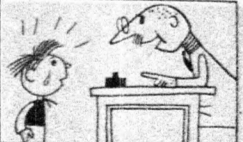
Szerényen megkérdezzük, nem akad-e a Kis Ujságnál valaki más, aki hivottabb jó modorra tanítani az illetlen nagyközönséget?

Hamar egy illemdöket

Az érdes modorról ismert művésznő elmesélte legutóbbi „szakításának” történetét.

— Másfél órát késtem és ő ezért méltatlankodott. Pedig két órát is késhettem volna. Veszekedni kezdünk és szó szót követelt. Végül azután meguntam a dolgot és mert nem szeretem a sok veszekedést, udvariatlan megmondtam neki, hogy én megyek haza, te meg menj a fészkes jenebe.

Hétköznapotlan személy

Jánoska elkésztett reggelt az iskolából.

— Nem tehetek róla, tanító úr, — mentegetőzött. — Szüksége volt rám az édesapámnak.

— Ugyan mihez volt rád szüksége?

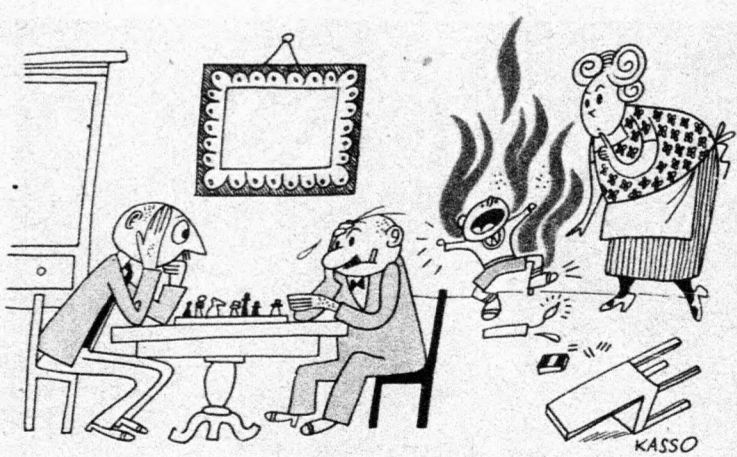
— Megvert.

Már most beszerezheti télnkabátját!

— Ezt megveszem! Ez jó meleg!

A papa mattot akar adni

— Ne üvölts Pistike, apód nem tud gondolkodni!

Hangtalan Heti Híradó

Szigorubbant büntetik a legkisebb esendhalvortást is. Ez a rémhírtérjesztő vácsi példánul népbíróóság elé kerül, pedig csak suttozott.

Mac Arthur vácsi szorgalmasan építgeti a japán fasizmust. Azt hiszi, hogy ő a császárt, a Nap Fia. Állítólag minden reggel „Spuka! Spuka!” kiáltással üdvözli a felkelő napot.

Addig is, amíg az autóbuzs tarifáját leszállítják, a Beszkeárt két dolgozót egész nap ingyen szállít az autobuszon: a Kalauz bácsit és a vezető bácsit.

Ez a Ksoké vácsi még nem vette észre, hogy a fajlovát a földművelésügyi minisztérium kipanamázta alóla.

Az új Marie-kormány is bukducsol

A Marie-kormány úgy jön, mintha menne. Már az első napjaiban leszállítják a kamarában.

Ezzel kapcsolatosan Párisban az alábbi történetke jár közzé:

Darand úr vendég Lequerque-éknél. Eszeveszi, hogy barátjának felesége nem valami nagy örömmel fogadja és a látogatás alatt is nagyon hidegen viselkedik.

Szóvátsza a dolgot Lequerque-nél, aki így vigasztalja.

— Nem tesz semmit öregem, a feleségem kissé lassú gondolkodású. Ő majd akkor kezd örülni, amikor már elmentél.

MÉSZESZ jelszava

REGGEL MEGJA

DÉLBE MEGJA

ESTE MEGJA
MAGA MEGJA
MEGA MEGJA

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:

GÁDOR BÉLA

Szerkesztő:

TABI LÁSZLÓ

Felelős kiadó:

ZSIGMONDI ENDRE

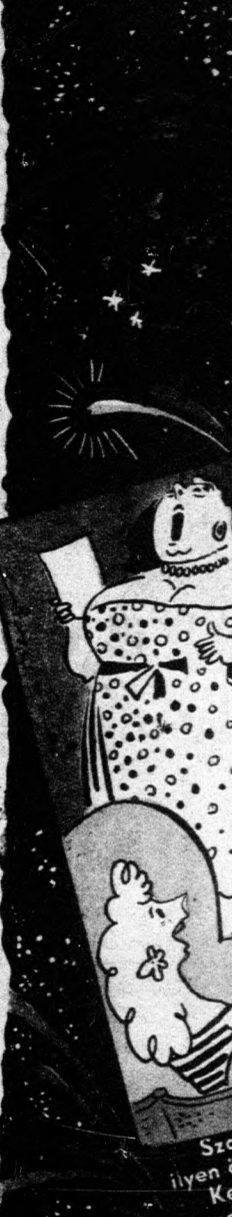
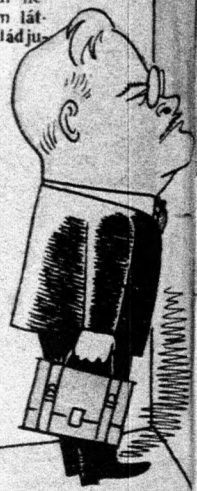
Szerkesztőség: Honvéd-
utca 18. Tel.: 127-750 és
128-021. Kiadóhivatal:
Budaörsi út 102. Tel.: 3.
Tel.: 139-150 és 139-382.

Nyomtatott
& Szikra Lapvállalat
offset-környezetben.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

Sarokba állítjuk

Molotovot,

a Szovjetunió külügyminiszterét, mert makacsul kitart amellett, hogy a világgyezet minden vitás kérdését békés tárgyalások útján is meg lehet oldani s emiatt a nála előszobázó angol, amerikai és francia megbízottak már hetek óta nem láthatták családjukat.

A jakovos stajónak ezt a fogját szabályosan váltás miatt diszkvalifikálták.